γράψαντας παριστᾷ ὡς *μὴ σκαμπάζοντας ἀπὸ νόμους* καὶ ὡς ταπεινὴν κατέχοντας ἐν τῇ *διακεκριμένῃ κοινωνίᾳ* τῆς πρωτευούσης θέσιν, καὶ δύω μάλιστα αὐτῶν κατακρίνει διότι ἀπεκάλεσαν *νεκρικοὺς* τοὺς δι' ὧν αὐτοὶ ἐξελέχθησαν βουλευταὶ καταλόγου· ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῇ προσκλήσει ὑπογεγραμμένων, γνωρίζομεν τὰ εὐγενῆ καὶ ἁγνὰ αὐτῶν αἰσθήματα, καὶ ὅτι πάντες καὶ παιδείας μετέχουσι, καὶ τὰ ἐκλογικὰ κάλλιστα γνωρίζουσι, καὶ ἑπτὰ τούτων δικηγόροι εἰσὶ, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν καὶ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἂν κατέχωσι καὶ διακεκριμένην ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, διότι ἀγνοοῦμεν τίς ἡ θέσις αὕτη, ἐκτὸς ἂν ὁ Κ. Συντάκτης ἐννοῇ τὴν λεγομένην haute societé εἰς τὴν ὁποίαν βεβαιότατα οἱ ὑπογράψαντες τὴν πρόσκλησιν δὲν ἀνήκουσιν οὐδὲ θέλουσι νὰ ἀνήκωσιν. Ἐκ δὲ τῶν ὑπογραψάντων ἕνα μόνον γνωρίζομεν διατελέσαντα ἄλλοτε βουλευτὴν, τὸν Κ. Κ. Βρυζάκην, ἀλλ' οὗτος ἐξελέχθη βουλευτὴς κατὰ τὸ 1847, ὅτε ὁ κατάλογος ἦτο ἁγνὸς, καθόσον ἡ πρώτη νόθευσις αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὸ 1850.

Λαὲ τῆς πρωτευούσης καὶ ἁπάσης ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος· μὴ θεωρήσῃς ἐπουσιῶδες τὰ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ζήτημα· μὴ ἀφήσῃς νὰ σοῦ ἀποστερήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν χεῖρες βέβηλοι. Διὰ τῆς ψηφοφορίας ἐξασκεῖς τὴν Κυριαρχικήν Σου ἐξουσίαν, πέμπεις ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς ἐκλεκτούς Σου, καὶ δι' αὐτῶν λαμβάνεις μέρος εἰς τὸ νομοθετεῖν καὶ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῆς ἐξουσίας.

Ἀπὸ Σὲ ἐξαρτᾶται νὰ παύσῃ ἡ παιζομένη Συνταγματικὴ κωμῳδία, νὰ γίνῃ τὸ Σύνταγμα ἀλήθεια καὶ νὰ εὐημερήσῃς. Δείχθητι ἄγρυπνος φύλαξ τῶν δικαιωμάτων σου διὰ νὰ μὴ ἀκούσῃς καὶ πάλιν τὸ « τὰ δίκαια τοῖς ἀγρύπνοις. »

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Σήμερον ἡ πρωτεύουσα κατεθορυβήθη ἀπὸ τὴν σύλληψιν καὶ τὴν φυλάκισιν τῶν Κ. Κ. Τσάμη Καρατάσσου καὶ Καρύδη κατηγορουμένων ὡς λαβόντων οὐσιῶδες μέρος εἰς στρατολογίαν ἐνεργουμένην χάριν ἐπικουρίας τοῦ Γαριβάλδη. Προηγουμένως ἐγένετο κατ' οἶκον ἔρευνα εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἀνεκαλύφθη τίποτε. Ἤρχισε λοιπὸν πάλιν ἡ τρομοκρατία ! Ἡ ἐξουσία λοιπὸν εἰς οἱασδήποτε χεῖρας καὶ ἂν εὑρίσκεται θὰ ἐμπνέεται πάντοτε ἀπὸ διάφορα παρὰ τὰ τοῦ ἔθνους αἰσθήματα. Πλείονα περὶ τούτου εἰς τὸ προσεχές. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι γίνονται καὶ ἄλλαι προσωποκρατήσεις διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

— Ἀπερίγραπτος εἶνε ὁ φιλελεήμων ἐνθουσιασμὸς ὅστις κατέλαβε ἅπασαν τῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτως ἐλθόντων ἐκ Βυρητοῦ ἀδελφῶν μας· ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν προσφορῶν ἃς οἱ πολῖται εἰς χεῖρας τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς καταθέτουσιν, οἱ ἁπλούστεροι τρέχουσι προσφέροντες ἀπ' εὐθείας ὁ μὲν ἄρτους, ὁ δὲ τυρὸν, ὁ δὲ ἐνδύματα, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἀνακουφίσῃ τὰ ἔρμαια ταῦτα τοῦ φανατισμοῦ, καὶ νὰ δηλώσῃ τὴν εὐγένειαν τῶν ἠθικῶν αἰσθημάτων ἑνὸς λαοῦ τὸν ὁποῖον τριάκοντα ἐτῶν μοχθηρίας παραδείγματα δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐξαχρειώσουν. Οἱ ἁμαξηλάται καὶ βαρκάριδες μετέφεραν αὐτοὺς δωρεάν. Ὁ Ἰωάννης Τουρναβίτης προσέφερε πρὸς κατοικίαν αὐτῶν δωρεὰν ὁλόκληρον τὴν οἰκίαν του, ἐπίσης ὁ Χαρ. Χ. Ἰωάννου οἰκίαν μὲ ἔπιπλα, ὁ Ἰω. Ἀθανασόπουλος 30 ἄρτους καί τινας ὀκάδας τυροῦ, ὁ Κ. Σκάγιαννης δύο δωμάτια· θὰ ἐνδιατρίψωμεν περισσότερον εἰς τὰ καθέκαστα, ὄντα τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητα, καθόσον ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τραχύτητα καὶ ἀναισθησίαν τοῦ πληρώματος τοῦ Ῥωσσικοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ ἀπήτησε καὶ ἔλαβεν ἐκμεταλλευόμενον τὴν ἀνάγκην τῶν δυστυχῶν τούτων ὑπερόγκους ναύλους· λ. χ. οἰκογένειά τις ἣν ὁ γενναιόφρων Χ. . . παρέλαβεν εἰς τὴν οἰκίαν του, διηγήθη ὅτι ὁ οἰκογενειάρχης πατὴρ ἐπλήρωσε διὰ τρεῖς ψυχὰς 1,100 γρόσια, ὅτι κατὰ τὸν διάπλουν 80 παράδες διὰ νὰ τοῦ ψήσῃ ὁ μάγειρος *δύο μελιτζάνες* ἐπὶ ἀνθράκων ἐνῷ 5 λεπτὰ πληρόνομεν εἰς τὸν φοῦρνον, καὶ ὅτι δι' ἐράνου κοινοῦ ἀνεπλήρωσε τὸν ναῦλον τῶν ἀπορωτέρων ὅπως ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὰς Ῥωσσικὰς χεῖρας . . . Σ. τῶν Σ. Καὶ ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν αὐτήκοοι διὰ διερμηνέως τινὰ ἐκ τῶν δυστυχῶν τούτων λέγοντα ὅτι ἐπλήρωσε 275 γρόσια ναῦλον. Θὰ εἶνε δὲ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν ἀγαθοεργείαν ἐπαίνου ἂν δὲν ἀναφέρωμεν ὅτι οἱ ταξειδεύσαντες δι' ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν πλοίων ἔτυχαν πάσης περιθάλψεως καὶ μερίμνης χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδεμίαν πληρωμήν.

— Ἐκ Σμύρνης μᾶς γράφουσιν ὅτι καὶ ἐκεῖ ἀνεκαλύφθη συνωμοσία τῶν Τούρκων κατὰ τῶν χριστιανῶν διὰ τὴν σφαγὴν τῶν ὁποίων ἦτο προσδιωρισμένη ἡ Κυριακὴ ἡμέρα. Εὐτυχῶς ἡ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Πασᾶ ὅστις λαβὼν δραστήριά τινα μέτρα ἐπρόλαβε τὴν ἀπειλουμένην τρομερὰν καταστροφήν. Ὅπως δήποτε ἄπειροι χριστιανικαὶ οἰκογένειαι πρόκειται νὰ μεταβῶσι κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Ναυπλίου ὅτι ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Κ. Ἀθανασιάδης ἀπηγόρευσεν εἰς πάντα δικηγόρον μὴ φέροντα μαῦρον *φράκον* νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον πρὸς ἀγόρευσιν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Κ. Κ. Πανταζῆς καὶ Μαντζαριωτάκης δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὴν ἰδιότροπον αὐτὴν προσταγὴν ὁ Κ. Πρόεδρος ἐπέβαλε πρόστιμον 17 δραχ. εἰς ἕκαστον. Ἐκτὸς δὲ τοῦ γελοίου τούτου καὶ πρωτοτύπου τρόπου του, ὁ Κ. Ἀθανασιάδης ἐγένετο ἀφορμὴ καὶ ἄλλης δυσαρέστου σκηνῆς ἐξυβρίσας δημοσίᾳ τὸν Κ. Δ. Φαρμακόπουλον, ὅστις κατεμήνυσεν αὐτὸν ἐπὶ ἐξυβρίσει ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου.

— « Θέλετε ἔλεγεν ὁ φιλόσοφος Ῥουσσῶ, οἱ πολῖται νὰ γίνωσιν ἐνάρετοι καὶ πατριῶται ; διδάξετε εἰς τὰς γυναῖκας τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀρετήν. » Ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ μάλιστα θέτει τὰς πρώτας βάσεις τῆς ἠθικῆς, αὐτὴ μεταδίδει εἰς τὰς ἁπαλὰς ψυχὰς τὸ πρῶτον γάλα τῆς νοητικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως, ἀναπτύσσει τὰ αἰσθήματα τῆς ἀρετῆς, της αἰδοῦς, τῆς σωφροσύνης, τὰ αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ τέλος ἡ ἠθικὴ τῶν μητέρων ἔχει μεγάλην ἐπιῤῥοὴν εἰς τὰ ἤθη τοῦ ἔθνους εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος, εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος· διὰ τοῦτο, ὅπου ἀπεδόθη ἡ ἀληθὴς ἀξία εἰς τὰς γυναῖκας, ἐκεῖ ἀνεφάνησαν οἱ ἔξοχοι νόες, οἱ ἀληθεῖς πατριῶται, ἐκεῖ ἀνεπτύχθη ἡ πρόοδος καὶ ὁ πολιτισμὸς, ἐκεῖ ἐγεννήθησαν ἐλεύθεροι πολῖται· ἀπεναντίας ὅμως, ὅπου ἡ δουλεία κατεβίβασε τὸ λογικὸν τοῦτο πλάσμα ἀπὸ τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ βαθμίδα, ἐξευτέλισε τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἐκεῖ βασιλεύει ἡ ἀποκτήνωσις, ἡ διαφθορὰ, ὁ ἀπολιτισμὸς, ἐκεῖ αἱ μητέρες γεννῶσι δούλους καὶ ἀνδράποδα. Μεγίστην αἰσθανόμεθα χαρὰν διότι τέλος καὶ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος τῆς διδαχῆς καὶ φωτίζει τὰς ἀθώας καρδίας τῶν ἑλληνίδων. Οἱ προσελθόντες ἐσχάτως εἰς τὸ ἰδιωτικὸν παρθεναγωγεῖον τοῦ Κ. Σιώτου εἶδον κατὰ πόσον στολίζει τὰς νεάνιδας ἡ παιδεία ἡνωμένη μετὰ τῆς ἀρετῆς. Δωδεκαετεῖς μόλις ἐμπνευσθεῖσαι τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς ἀρετῆς, ποτισθεῖσαι μὲ τὰ νάματα τῆς θρησκείας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸν πατριωτισμὸν, ἀπεμνημόνευσαν τὰς ὑψηλὰς διδασκαλίας τοῦ Σωκράτους, τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Ἰσοκράτους καὶ λοιπῶν διδασκάλων τῆς ἀρχαιότητος, τοσοῦτον εὐγλώττως ἀπεικόνισαν τὴν τότε ἐποχὴν τῆς διαφθορᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸν καταδιωγμὸν τῶν τότε ἐναρέτων τῆς Ἑλλάδος, τοσοῦτον εὐκρινῶς ἀπήντησαν καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα θρησκευτικὰ ζητήματα, ὥστε διεγείρασαι τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου μετέδωκαν εἰς αὐτὸ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον παλμὸν τῆς χαρᾶς, ὅστις συγκινῶν τὰ βάθη τῆς καρδίας ἀνυψοῖ τὸ πνεῦμα εἰς ὑψηλότερον πνευματικὸν ὁρίζοντα, καὶ τρὶς ἐχειροκροτήθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐκθέτοντες ἤδη ὅσας ἐνθυμούμεθα ἐκ τῶν διακριθεισῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἀπονέμομεν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν ἐλλόγιμον Κ. Σιώτην, εἰς τὴν μέθοδον καὶ εἰς τὸν ἀκάματον ζῆλον τοῦ ὁποίου χρεωστεῖται ἡ τόσον ταχεία πρόοδος τῶν σπουδαζουσῶν ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ αὐτοῦ, συγχαιρόμενοι ἀπὸ καρδίας καὶ τοὺς γονεῖς τῶν μαθητριῶν, αἵτινες κατ' αὐστηρὰν δικαιοσύνην, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δικαίως ὀνομάζονται *Ἑλληνίδες*. Διεκρίθησαν δὲ, ἐκ μὲν τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ἡ Κ. Τριανταφυλλιὰ Γεωργιάδου, ἡ Κ. Ἀγλαΐα Παππαδάκη καὶ ἡ Κ. Εἰρήνη Γούναρη· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἡ Κ. Μαρία Κωνοφάου, ἡ Κ. Σοφία Δημητρίου τρόφιμος τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἡ Κ. Χαρίκλεια Πλειάτσικα καὶ ἡ Κ. Χρυσούλα Δαλλονᾶ.

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1860, ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΑΡΙΘ. 72

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐτησία	Δραχ.	12
» τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	16
» τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	»	20

Τὸ γραφεῖον μας κεῖται κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγίου Μάρκου, ἀριθ. 188.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Γραφείῳ μας. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, παρὰ τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ἐπιστάταις — Εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν, παρὰ τοῖς Κ. Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδεται κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον.

Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν δεχομένη εὐχαρίστως πᾶσαν φιλικὴν συμβουλὴν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ δίδεται μὲ ὕφος προστατευτικὸν, θεωρεῖ ἐν τούτοις καθῆκόν της νὰ μὴ ἀφίνῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν περὶ τῆς ἁγνότητος τῆς πορείας της καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ μηδὲ τὸ ἐλαφρότερον νέφος νὰ ἐπισκιάζῃ τὴν περὶ τῆς αὐστηρᾶς ἀμεροληψίας ὑπόληψίν της. Διὰ τί αἱ ἀόριστοι αὗται κατηγορίαι καθ' ἑνὸς πεσόντος ὑπουργοῦ ; — μᾶς ἐρωτᾷ μία φίλη ἐφημερίς. Διὰ τί ἡ τρομερὰ κατ' αὐτοῦ κατακραυγὴ ἐκ μέρους ὀργάνου τοῦ τύπου τοῦ ὁποίου οἱ συντάκται ἔχοντες μόνον μέλλον στεροῦνται εὐτυχῶς τοῦ παρελθόντος ἐκείνου ὅπερ κληροδοτεῖ πάθη καὶ ἐπηρεάζει εἰς τὰς περὶ τῶν προσώπων κρίσεις ; — Οὐδέποτε ἴσως παρουσιάσθη ἐρώτησις μὲ εὐκολωτέραν ἀπάντησιν, καθισταμένην ἔτι εὐχερεστέραν διὰ τῆς ἀπολογίας ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ πεσὼν οὗτος ὑπουργός· ἡ μόνη δυσκολία τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἐνώπιόν μας εἶναι ὅτι δὲν εἰξεύρομεν πόθεν νὰ ἀρχίσωμεν καὶ πῶς ν' ἀποφύγωμεν ὅσον ἔνεστι τὸ ὕφος τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῆς ἀδημονίας.

Πότε ἠκούσθη ὀλέθριον πολιτικὸν σύστημα μὲ ἀνθηρὰν διοίκησιν, μὲ ἀκμαίαν τῶν οἰκονομικῶν διευθέτησιν, μὲ ἐθνικὴν καὶ ἐπιτυχῆ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, μὲ ἀκεραίαν καὶ ἀνεξάρτητον δικαιοσύνην, μὲ ἀνάπτυξιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν Δυνάμεων, μὲ σύντονον καὶ διάπυρον ὑπὲρ τοῦ κλήρου καὶ τῶν γραμμάτων φροντίδα; Τί δ' ἀποτελεῖ τὸν οὐσιωδέστερον χαρακτῆρα τοῦ παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦντος συστήματος εἰμὴ ἡ ἐπίμονος τάσις καὶ ἀδιάκοπος ἐνέργεια εἰς τὸ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀποκτήσαντες τὸ πολιτικὸν ἐκεῖνο συνάλλαγμα τὸ ὁποῖον ἐσκόπει τὴν *αὐτοδιοίκησιν* αὐτῶν δὲν ἐστάθησαν ἱκανοὶ νὰ *αὐτοδιοικηθῶσι*; Πῶς ἄλλως ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο εἰμὴ διὰ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἀταξίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς χρήσεως τοιούτων προσώπων ἅτινα ἢ ἐξ ἀγνοίας ἢ, συχνότερον, καὶ ἐκ προθέσεως ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην τῆς ἀταξίας ταύτης καὶ τῆς ὀπισθοδρομήσεως, διότι γνωρίζοντες ὅτι οὕτω θὰ εὐαρεστήσωσι προβλέπουσιν ὅτι οὐδεὶς ἰδιοτελὴς καὶ ἐπιτοπίων συμφερόντων πόθος των θὰ μείνῃ ἀνεκπλήρωτος; Εἶναι πλέον μυστήριον εἰς κανένα ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὑπουργοὶ ἐπολυχρόνησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅσοι ἢ εἶξευραν νὰ ἐπιβάλλωσι σιωπὴν εἰς τὰς Βουλὰς δι' ἀπειλῶν δυσμενείας καὶ διὰ ἱκανοποιήσεων ἀτομικῶν συμφερόντων (αἵτινες βέβαια δὲν γίνονταί ποτε μὲ ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου) ἢ εἶχον μεγαλητέραν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ χαλνῶσιν, ὡς κοινῶς λέγομεν, καὶ νὰ φέρουν τὸν λαὸν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε προβαίνων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς διαιρέσεως τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ ὑποψηφιότης, εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ ἀντίθεσις τῶν δαπανῶν εἰς ἔργα πολιτείας πρὸς τὴν ἀκατανόμαστον φειδὼ εἰς τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν καὶ δημοσίων δρόμων, ὥστε, λέγομεν, προβαίνων ὁ λαὸς ἀπὸ διαιρέσεως εἰς διαίρεσιν, νὰ φθάνῃ ἐνίοτε εἰς τὴν βλασφημίαν νὰ εὔχεται ἄλλου εἴδους Κυβέρνησιν παρὰ τὸ φιλελεύθερον συνταγματικὸν σύστημα; Ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος, δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονήσῃ κανεὶς, ἐκπίπτων τῆς ἐξουσίας ἔλαβε τὰς θερμοτέρας εὐχαριστήσεις ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν Κ. Μιαούλην, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁ ἀντιπροσωπεύων σήμερον τὸ σύστημα κάτι καλλίτερον εἰξεύρει καὶ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὸν *Αἰῶνα* ἀναγνωρίζων τόσον δημοσίᾳ τὰς πρὸς αὐτὸ ἐκδουλεύσεις τοῦ Κ. Κουμουνδούρου. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Κ. Μιαούλης ἀκούων πολλάκις κατὰ πρόσωπον τὰς διαφόρους ὄχι κολακευτικὰς διὰ τὴν τιμιότητα τοῦ Κ. Κουμουνδούρου φήμας, ἀπήντα πάντοτε μειδιῶν. « Ναί . . . ἀλλὰ εἶναι ἱκανὸς ἄνθρωπος » ; Δὲν εἶναι ἔργον οὔτε μιᾶς στιγμῆς οὔτε ἑνὸς ἄρθρου ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν περιστάσεων ἐκείνων καθ' ἃς ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος προσέφερε τὰς μεγάλας αὐτοῦ πολιτικὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ σύστημα· ἄλλως κατὰ τὸν βραχὺν ἡμῶν δημοσιογραφικὸν βίον ἐξελέγξαντες τὰ περιστατικὰ ταῦτα θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς αὐτὰ, τοσοῦτον γνωστὰ ἤδη εἰς τὸ κοινὸν, ὅσον ἀπηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν Ἀθηνῶν αἱ αὐθάδεις ἐκεῖναι ἐξυβρίσεις τὰς ὁποίας ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος ἐξετόξευε κατὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ὅσον ἐμποιοῦσιν ἀκόμη φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν τὰ ἀπειλητικὰ καὶ ὕπουλα μέσα τῶν ὁποίων ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἔκαμνε χρῆσιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν φίλων τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ τὰς ἐξελέγξεις αὐτῶν ἐν ταῖς Βουλαῖς, ὅσον ζωηραὶ μένουσιν εἰσέτι εἰς τὸ μνημονικὸν παντὸς συμπολίτου μας αἱ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις αὐτοῦ καταδιώξεις πολιτικῶν καὶ δημοσιογράφων, ὅσον δὲν ἐλησμονήθησαν οὔτε θὰ λησμονηθῶσί ποτε αἱ παγίδες τὰς ὁποίας ἔστηνε κατὰ παντὸς ἀνεξαρτήτου πολίτου καὶ δημοσιογράφου διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ὄργανον τοῦ συστήματος, ὅσον, τέλος πάντων, ἦτον ἀπαρακάλυπτος ἡ εὔκολος αὐτοῦ ὑποταγὴ εἰς αὐθαιρεσίας καὶ ἰδιοτροπίας αἵτινες ἐξη-